

vist se noget anderledes ud end de Tal, som jeg har støttet mig til. Hvis det ærede Medlems Tal ere rigtige, maa det Antal Invalidler, som har været nævnt under Behandlingen i Folketinget, og hvis Korrekthed ikke er blevet modsagt, være galt, jeg gik imidlertid ud fra, at man kunde stole paa det som noget absolut sikkert. Jeg kan ikke indse, at Invaliderne blive saa overordentlig godt stillede, og det forekommer mig desuden, at man ikke vel kan gøre nok for disse Mennesker. Det er dette, som jeg har gjort gældende ved 1ste Behandling her, og som har vundet Tilslutning hos mine Medforslagsstillere og flere. Det er en Betragtning, som ganske vist ikke endnu er naaet frem til fuld Anerkendelse, men som jeg dog kan mærke mere og mere gør sig gældende i Befolkningen, at disse Mænd have bragt et saa stort Offer, at vi alle staa i Gæld til dem, og at alt, hvad man gør, kun bliver en lille Afbetaling. Naar det blev betonet af det ærede Medlem, at der ikke var Grund til at gøre nogen Forskel paa Invaliderne fra 1848—1850 og dem fra 1864, vil jeg dertil bemærke, at for det første er 16 Aars Aldersforskel ikke saa ganske lidt, og dernæst have Invaliderne fra 1848—1850 baaret hele Byrden af de magre Aar fra 1851—1858, hvor Forsørgelsen var saa overordentlig ringe. Derfor kunde der nu være særlig Grund til at være god imod dem i deres sidste Leveaar. Invaliderne fra 1864 kunde paa den anden Side føle sig beroligede ved, naar først den af mig nævnte Betragtning var trængt igennem, vilde Turen ogsaa komme til dem til at faa deres Understøttelser forhøjede.

Steffensen: Jeg kan i denne Sag slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser. Det, det drejer sig om her, er for mig ikke Pengespørgsmaalet. Man kan gerne unde de Folk den yderligere Forhøjelse, men jeg finder, at der ikke er en tilstrækkelig motiveret Forskel mellem Invaliderne fra 1848 og dem fra 1864. I hvert Fald er der her et Spørgsmaal, som maatte være taget op til nærmere Overvejelse, inden man skred til at gøre nogen Forskel. Invaliderne fra 1864 have nu været Invalidler i 40 Aar. De ere altsaa ikke saa ganske unge, og skulle vi give forhøjet Forsørgelse til dem fra 1848—1850, finder jeg, at man bør gøre det samme for dem fra 1864. Hvis Forslaget derfor var gaaet ud paa dette, at give en almindelig Forhøjelse, vilde min Stilling have været en anden,

men den Forskel, her gøres, kan jeg ikke være med til, og jeg anbefaler derfor, at man stemmer mod Ændringsforslaget.

Andersen: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet for at anbefale det af 5 Medlemmer stillede Forslag. Jeg kunde ogsaa have ønsket, at dette Forslag havde omfattet Invaliderne fra 1864, og vilde have anset Forslaget for mere fuldkomment, hvis det havde gjort det. Men jeg gaar ud fra, at hvis dette Forslag, som omfatter Invaliderne fra første Krig, bliver vedtaget, vil der senere hen blive stillet Forslag, der kan komme Invaliderne fra 1864 til gode, og jeg vil derfor anbefale Forslaget.

Rambusch: Over for de Antydninger, der ere komne frem, skal jeg kun bemærke, at intet havde været varmere ønsket af os end ogsaa at medtage Invaliderne fra 1864, og kun fordi vi ikke mente, at der kunde blive Majoritet for en saa stor Forhøjelse, have vi undladt at tage dem med. Med Hensyn til de mange Forhøjelser, som have fundet Sted i Tidernes Løb, er jeg tilbøjelig til at tro, at der kan være indløbet visse Fejltagelser, idet der gentagne Gange fra forskellig Side, naar Talen har været om Invalideforsørgelsen, er nævnt, at Forhøjelsen i 1858 var 50 pCt. Det var den ikke undtagen for de laveste Understøttelser. Da jeg ikke skal driste mig til at sætte mit Ord imod ældre, indsigtfulde Folks, skal jeg oplæse de Par Linier, der vise, hvorledes Forholdet er. § 1 i Loven af 1858 begynder saaledes:

Samtlige Invalidler af Underklasserne, der erholde Forsørgelse ifølge Lov af 9. April 1851 §§ 12 og 16, bevilges en Forhøjelse af 50 pCt. af Forsørgelsens Beløb indtil 100 Rdlr. inkl. og endvidere 10 pCt. af den Sum, hvormed Forsørgelsen overstiger 100 Rdlr.

Dette er noget ganske andet end 50 pCt. over hele Linien, hvoraf atter følger, at Understøttelsen, naar dette Lovforslag bliver vedtaget, ikke vil blive saa høj, som man kalkulerer, naar man gaar ud fra 50 pCt. som Grundlag.

Madsen-Mygdal: Jeg vilde blot gøre en Bemærkning i Anledning af de Tal, det ærede Medlem nu to Gange har været inde paa. Han vilde gøre gældende, at mine Tal ikke vare rigtige. Jeg beder det ærede Medlem undersøge Understøttelserne